

DANSKEREN

Amerika.

Fra Kongressen.

Det er væsentlig toende Ting, som har optaget Sindene i den forløbne Uge. Den ene Sag er Beskyldningerne mod Statskammersekretær Gage; den anden Philippinerespørgsmaalet.

Allerede sidste Tirsdag forelagdes Sagen angaaende Gages Forhold til New York National City Bank.

Mr. Richardson (Conn.) angreb Gage paa dette Punkt og forlangte, at der skulde indføres en Undersøgelse. Han undrede sig over, at Sekretæren ikke allerede havde anmodet om at maatte give Forklaring.

Mr. Sulger (N. Y.) mente, at hele Folket var højlig interesseret i at faa Sandheden opklaret. Selv karaktetiserede han Sekretærens Forhold som infamt og skandaløst.

Mr. Hopkins (Ill.) forespørgte Sekretæren og mente, at hele denne Forhandling var utilig; hvad Ret havde man til at tillægge Sekretæren falske og bekræftende Motiver? Der var ingen Basis for disse Beskyldninger.

Hopkins blev afbrudt af Richardsons Spørgsmaal: hvorfor forblev de \$50,000 ubetalte? og da ogsaa Mr. Hill (Conn.) forespørgte Sekretæren, sit han samme Spørgsmaal. Richardson mente, at ingen af Forhørene havde kunnet bevare hans Spørgsmaal, skønt de fik Bifald fra republikanisk Side.

Andre betegnede denne hele Sag som en blot politisk Intrige.

Samme Dag ogsaa Sekretær Gage et Svær i Senatet angaaende det omhandlede Forhold.

Om Philippinerespørgsmaalet udtalte Mr. Tillman (S. C.) sig i Senatet. Han henviste til Mr. Beveridges Tale, hvori denne havde erklæret, at den amerikanske Opposition mod Krisen var Grunden til dennes Forhaling. Tillman tilbageviste med Harmene den Beskyldning, at han ikke skulde være lige saa loyal mod Huset som nogen Mand i Senatet. For øvrigt mente han, oensfor Rodpartiets Erklæring om, at Philippinerne ikke var stiftede for Selvsstyrke, at, hvis disse Philippinere, som i et Hår havde kunnet modfaa 40,000 Mand amerikanske Tropper, hvorledes turde man da i sin Tid give Kontrollen over Sydstatene i Regnens Hænder, siden disse oven i Købet ikke blot skulde styre sig selv, men endog styre de hvide. Han protesterede mod „denne vanhellige Krigs“ Forsættelse.

Næste Dag tog Mr. Bacon (Va.) fat paa samme Sag. Amerika stiftede Philippinerne det samme som Kuba, og han argumenterede derfor for den Resolution, at der stankedes hvide Retfærdighed og Frihed, som det eneste Midde til at faa Ende paa Krigen. I følge Sagens Natur gives der endnu imperialistisk Republik; thi da maatte Republikanismens Mand dø. Han kunde ikke ønske, at Amerikas frie Staters Republik forvandlede til en Imperialregering med Vasaller og Lyblande. Og hvad angik, at Amerika skulde beholde Philippinerne som „Roglen til Ostasiens Handel“, da var jo „den aabne Dørs“ Politik i Kina bleven antagen af Europas Stormagter, saa alle, ogsaa Amerika, havde lige Rettigheder der.

Mr. Teller mente, at Amerika kunde give Philippinerne et saadant Selvsstyrke, hvortil de kunde være stiftede, men Pacifikation af Perne maatte gaa forud herfor.

At denne Forhandling var dog den bare Fredelighed imod den, der fortes næste Dag.

Da brændte det ordenlig Igs i Anledning af Mr. Pettigrews Tale og Angrebene paa dem.

Mr. Pettigrew (S. D.) vilde nemlig have et af Emilio Aguinaldo

angaende Opstanden forfattet Skrift trykt som offentligt Dokument.

Hertil protesterede Mr. Lodge, fordi — sagde han — det omtalte Dokument indeholder et Antal falske Paastande, navnlig nogle, der angaar Aguinaldos Forhold til Admiral Dewey. Lodge oplæste til Bevis et Brev fra Dewey selv, hvori denne erklærer, at Aguinaldos Paastande er falske; „Jeg har aldrig direkte eller indirekte lovet Philippinerne Uafhængighed. Jeg har ingen Sindet behandlet Aguinaldo som en allieret, — han har aldrig hentydet til Ordet „Uafhængighed“ i nogen Samtale med mig eller mine Officerer. Erklæringen om, at jeg modtog ham med militær Væbenværdning eller at jeg saluterede det saakaldte Philippino-Flag, er absolut falsk“ — skriver Admiral Dewey.

Juod denne klare Udtalelse fastholdt Pettigrew, at Admiral Dewey havde anerkendt Philippino-Republikken.

Da kom Senatet i Harnist.

Mr. Hawley (Conn.) udtalte: „Det er Forræderi! Det er at yde Hjælp til en af de Forenede Staters Fjender — og det har Pettigrew gjort nu i maanedois.“

Denne mente imidlertid, at man kun var bange for at gøre Verden bekendt med Dokumentets Ordlyd. „Beskyldninger for Forræderi vil ikke afstraffe os fra at afløre de Kendsgerninger, som kommer til vor Kundskab.“

Flere Talere havde Ordet — og det blev navnlig fremhævet, at, stod Spørgsmaalet mellem Aguinaldos Ord og Deweys Ord, da kunde Amerika kun vælge den sidste, Ord fra en Mand, som har kæmpet for Fædrelandet.

Ogsaa Ord af General Lawton blev bragt ind i Diskussionen.

Mr. Sewell (N. J.) bemærkede, at han oprindelig var imod Erhvervelsen af Philippinerne, men, saasnart Parisfortraktaten var ratificeret, havde han opgivet sin private Mening. Han erklærede, at under disse Omstændigheder, Huset blev angrebet, maatte han betragte Pettigrew som en Forræder, og hans Opførelse som latterlig. Ogsaa han havde hørt Gen. Lawton erklære, at Marskalken til Krigen Forsættelse maatte søges i Mand som Pettigrews Modstand mod Fredstraktaten.

Pettigrew kunde selvfølgelig ikke lade dette sidst paa sig. Han nærede saa stor Kærlighed til Land og Flag som nogen af hans Angribere; just fordi ingen var mere nidker for Fædrelandets Ære, maatte han tale, som han gjorde. Senere er Pettigrews Resolution bleven lagt paa Bordet til næste Uge, og nu har Præsidenten fremlagt den indsatte Philippinerkomitè Forslag angaaende Dernes Styrelsesforhold.

Uroligheder i Kentucky.

Som meddelt i sidste Nr. blev den demokratiske Guvernørkandidat Goebel den 30. Jan., da han spadserede uden for Kapitoliet, pludselig ramt af en Snigmorders Kugle, der kom fra et eller andet Vindue i Bygningen. Trods sit dødelige Saar blev Goebel dsejoren som Guvernør, og befalede Soldaterne at neblagge deres Vaaben og drage hjem.

Kentucky stod i det mest forsvuldede Virvar: Staten havde 2 Guvernører, og begge paastod, at de vilde have huer sin Ret til det ypperste. Væbnede Starer drog op til Hovedstaden, Soldaterne stod og vidste hverken ud eller ind, de fleste Officerer er paa Taylors (den republikanske Guvernørs) Side; han har oplost Legislaturen og givet den Ordre til at møde i London, Ky., senere. De republikanske Medlemmer afslød straks; men Demokraterne mente, han havde handlet ulovligt, hvorfor de nægtede at adlyde. Taylor afspærrede imidlertid Kapitoliet for dem med Vaabenmagt og erklærede Oprøret i Staten, hvilket han meddelte Præsident McKinley. Denne har dog ikke endnu funden sig foranlediget til at gribe ind, men vil

lade Partierne selv kæmpe Kampen ud. Sidste Lørdag Aften døde Goebel af sine Saar; men det varede ikke længe, før Demokraterne indsatte deres Vicesguvernør Beckham som Guvernør. Stillingen er altsaa fremdeles meget kritisk. Væbnede Starer drager omkring, og Statens Militia har forstærket sig rundt om Kapitoliet. Der holdtes imidlertid Vaabenstilstand til efter Goebels Begravelse, og man mener, at om ikke noget færligt indtræffer og forværrer Stillingen igen, er den værste Storm forbi nu. Dermed er dog ikke sagt, at noget af Partierne har begyndt at tage Modet. Det endelige Udfald staar fremdeles paa Dagbladet som et stort Spørgsmaal.

I følge senere Meddelelser fra Taylor givet Militisen Ordre til at opløse sig, og taget Befalingen om, at Legislaturen skulde flyttes til London, tilbage, saa der er Udset til, at Oprøret muligvis hermed vil lægge sig.

Sorgende Kvinder mødes.

Toget, der bragte Ligene af General Lawton, Major Logan og Major Armstrong, kom i Mandags til North Western Station i Chicago. Mellem de ventende var Mrs. Logan, Major Logans Moder. Hun var ved Togets Ankomst en af de første, der steg op i Sovevognen, hvor Mrs. Lawton opholdt sig. Da de to sorgende Kvinder mødtes, stod de først et Øjeblik ganske tavse og saa paa hinanden; derpaa udbød Mrs. Logan: „Mit elskede Barn; min Emme er ogsaa din; vi have givet det, som vi elskede højest, for vort Land. Gud er Dommere, og for ham maa vi bøje os og sige: „Din Vilje ste!“ Mrs. Lawton var ube af Stånd til at tale. Hun var helt gennemrykket af sin Emerte, og da de to Kvinder grædende omsaaende hinanden, segne de begge bevidstløse om og maatte bringes til Ro af andre tilstedeværende.

Stor Jdebrand i St. Louis.

En frygtelig Jdebrand hjemsogte i Søndags St. Louis og lagde 4 Blocks af Byens Forretningsskarter i Aske. Jlden brede sig nemlig fra 3—6 Str., fra Franklin Ave — Morgan St. Et Par Brandmænd mistede Livet, og mange blev haardt traadte. Nogle af Byens største Forretningshuse, saasom Penny & Gentles og Shafer Bro's, gik op i Røg og Flamme, Tabet anlaaes til ca. \$1,500,000. Flammerne havde en saadan Magt, at de stiftede helt over paa den modsatte Side af Gaden og antændte Bygninger der. Da det var om Søndagen, var Butikkerne jo tomme, og Jlden fik for stærk Magt, før den opdagedes. En privat Vogn er bleven arresteret som mistant for at vide noget om Jdens Opmask. Dette er alt, hvad man endnu ved om, hvorledes Jlden er opkommen.

Indbrudsthye fundne.

Politiet i Quincy, Ill., drabte forleden 2 beryggede Indbrudsthye og saarede en tredje. Hele Tragedien medførte en heftig Forsøgelse i et Hotel, hvor Revolverne knaldede op og ned ad Trapperne, og Gæsterne blev i høj Grad forædvede. Lydene menes at være de samme, som hidtil i forskellige Byer i Illinois har særlig drevet den Forretning af sprænge Pengeskabe og tilegne sig deres Indhold. Den 6. Jan. blev saaledes et Pengeskab sprængt i en Spaerelasse i Adams Co., og \$20,000 blev stjælnet. Nu i Lørdags kom 3 Mand til Mooetors Hotel i Quincy og regjiterede sig fra Kansas City. Hottelejeren opdagede imidlertid, at det var samme Haandkufft, som 3 Mand havde regjiteret den 5. Jan., og hvem han bag efter antog for værlige. Han gjorde Politiet opmærksom herpaa, og da en af dem gik ud, blev han fulgt af en Opdagelsesbetjent. Da denne ansaa den frem-

mede for mistænkelig, viste han ham sin Stjerne og bad ham følge sig til Stationen. I Stedet for greb han sin Revolver og stiftede paa Betjenten, der dog var hurtig nok til at faa sin Revolver fat og skyde 4 Skud paa den fremmede, der sank død til Jorden.

De andre to kom tilbage Kl. 2 om Natten, opdagede de, hvorledes Stillingen var, og at Hotellet var belejret af Politibetjente. De løb ind og fik Revolverne lade, og saa begyndte Kampen, der endte med, at den ene blev dræbt, den anden saaret og fanget.

De var alle værladede, havde Penge nok, Diamanter og Ringe osv. Den endnu levende nægter at sige, hvem han er; men det antages sikkert at være den førnævnte Røverbande fra Chicago.

Philippinerne.

Fra Manila meddeles, at Brigadegeneral Hobbes Ekspedition gennem Derne Luzon, Leyte og Samoe har indtaget og besat 9 Smaabyer med 43. og 47. Reg. Dette har gjort, at 180,000 Wallier Hømp er kom paa Markedet.

5,000 Infanterter, væbnede med Riffler, og over 5,000 væbnede med Træskand, Buer og Bile, mødte under hele Ekspeditionen; 75 drabtes, deriblandt 11, som havde Riffler. Vore Folk mistede 1 Mand og havde 9 saarede.

Amerikanerne tog \$9,000 i Guld og en Kanon et Sted; Hjemmerne flygtede som løbom til Bjergene, naar de ikke kunde klare sig længere.

Befolkningen ude paa de mindre Øer viste sig meget fjendtlig indet, paavirket af Hørdingerne, men man mener, at saa snart de ser Amerikanernes Magt, saa forstaar, at de ikke vil andet end at befætte Byerne med Garnison for at fremhjælpe Handelen, saa vil de blive mere stiftelig.

Cuba.

De For. Staters Soldaters Ophold paa Cuba, som jo nu snart skulde omdømmes, synes ingen Udset at have til noget saadant, idet der nylig er sendt \$70,000 derved for Opførelse af ny solide Barakker til Soldaterne i Stedet for Telte, som hidtil har været brugt paa visse Steder. Bygningerne skal være 1. Klases og bærer ikke noget midlertidigt Præg. Befolkningen skal betales ud af Dens Statteindkomster.

Stats-Nyheder.

Michigan.

En Blyant til 5 Cts. har i South Haven forarsaget en Reissag mellem et Par ellers gode Venner. Blyanten er en rar Grindring, og Jæren vilde ikke miste den. Han laante en Ven den, og denne leverede den ikke tilbage. Da han ikke gjorde det trods gentagne Opfordringer, bragte Jæren Sagen for Retten. Bennen gav den tilbage, men nu fører de Sag om, hvem der skal betale Sagsomkostningerne.

Wisconsin.

Forleden blev et af Kældbinderne i Posthuset i Racine drakket i Stykker, medens nogle Lyde gik ind i Postmestrens private Kontor, sprængte Pengeskabet og gjorde sig til gode med nogen Likør og nogle fine Cigarer, de fandt. Penge derimod var der desværre ingen af. De havde ogsaa forsøgt at børe Hul i Postværnets Pengeskab, der nok indeholdt ca. \$20,000; men dem fik de ikke fat paa, da de rimeligvis er bleve forsvundne under Arbejdet.

I Racine anholdt Politiet forleden Nat en omdrivende Person, der

ganste naivt fortalte, at han var nødt til at „rejse“ om Natten og holde sig skjult om Dagen, da han var bange for at blive arresteret for Hesttyveri. I Retten forklarede han, at hans Navn var Roy M. I l l a r d, og at han var Son af en velhavende Farmer i Plymouth, Juneau Co. Forøvrigt talte han saa forstyrret, naar bare han maatte være fri for ham. Et andet Brev fra Byens Marskalk forklarede, at Drengens Moder var paa en Sindsfygeanstalt, og at Faderen var ond imod ham, hvorfor han ikke var at formaa til at blive hjemme. Der vil blive gjort Strid til at faa ham anbragt i Statens Jdiot-Anstalt i Green Bay.

Missouri.

Charles A. Collins, Son af W. H. Collins, og Miss Marie Graves, Datter af en rig Enke i Maryville, skulde have været agtoviele forleden Aften. Mange Invitationer var udsendte, og alle Forberedelser i Orden, da det pludselig opgæbes, at Brudgommen var forsvunden og havde efterladt et Brev til sin stiftede Brud; deriblandt havde han sin stiftede Kærlighed til hende, men tilføjede, at han ansaa det for bedst, at de ikke giftede sig med hinanden.

Washington, D. C.

Morsomme Tilfælde indtræffer stundom i det hvide Hus, fordi der stadig kommer Danter om at faa et eller andet, der har været i nær Berøring med „de fiore“. Saaledes kom der mindst et Hundrede Breve, hvori Onskebenet af Taksigelseskalunen begæredes, og holdt saa mange til ønske at faa det højre Trommeben. Ingen begærede det venstre, og ingen — mærkelig nok — begærede Onskeden fra Julekalunen.

Mrs. Dewey har nu givet Marskalken en ny social Forskyrrelse i Washington, idet hun har med Posten tilsendt de Hundreder fine Invitationskort, der er hende overbragt, og ledsaget dem med en Undskyldning for daarlige Hjælp eller Igen. For har det været Skik i Washington at lære omkring og sende en sin Tjener ind med Kortet; Mrs. Dewey doner for første Gang at sende dem med Posten.

Illinois.

Et frakt Indbud fandt i sidste Uge Sted i Dr. P. Fahrney & Sons Co's Kontor, 112 Hoyne Ave. Tre Bandler sneg sig ned i Kælderen, hvor fire Mand var i Færd med at reparere Maskinerne, og efter at have bagbundet disse ved Hjælp af Telegraftraad og sat en Mand med Revolvere til at bevogte dem, begav de to andre Røvere sig op i Kontoret, sprængte Pengeskabet og tog et betydeligt Pengeskab, efter Sigende ca. \$1000. De firmøets Stambanauise Bestyrer, Carl A. Larsen, ankom om Morgenen, fandt han Kontoret ødelagt, og i Kælderen laa de bagbunde Mand paa det vaade og kolde Cementgulv; men af Lydene var der ikke Spor. Sagen blev straks anmeldt til Politiet.

Et noksa mærkeligt Optint fandt Sted i „Dowies Zion“ i Chicago forleden Søndag. „Doktoren“ meddelte sine Tilhørere, at han nu vilde fortælle dem Entelthederne om sin Plan med den paatænkte „Zions Stab“ nær Waukegan Ill., men oplæste først følgende Skriftsteds: „Stig op paa et højt Bjerg, du Zions Glædesbudskab, opløst din Røst med Kraft“. Pludselig mistede han sin Stemme; han knælede i Øn, aabnede sin Mund og anstrengte sig for at tale, men kunde blot faa frem en huifende Lyd. Til sidst gjorde han Tegnet til en af sine Dialoener at fortsætte med

Bønner. Der blev en hel Beskyrrelse i Forsamlingen, som havde slydt Tabernaklet. En af de tilstedeværende bemærkede, efter at Mødet var hævet: „Da Mr. Moody's Stemme soigtede ham efter hans nidsæte Evgangelist-Arbejde nogle Maaneder siden, stod Dowie her paa den samme Talerstol og sagde: „Den Almægtige har lukket Mr. Moody's Mund som direkte Svær paa min Bøn.“ „Jeg undres paa, hvorledes han vil bortforklare sin egen Hjemsogelse.“ Lad ham forklare det, som han vil, men Gud lader sig ikke spotte. — Dowie skal endnu ikke være i Stånd til at predike, meddeles der en Uge senere.

Alexander Deaubien, det første hvide Barn, som blev født i Chicago, højtidelig holdt forrige Søndag sin 78de Fødselsdag i sit hjem, 98 Wippen St.; Deaubien har set Chicago vokse op fra en Landsby paa 300 Indbyggere. Da han var Dreng, kunde han staa paa Tæget af sin Faders Tommerhytte og se hvert eneste Hus i Byen. Hans Fader kom hertil i 1804 som Agent i Vesten for John Jacob Astor og bidrog i ikke ringe Grad til Sammenhobningen af Astor Familiens Millioner. Der, hvor nu Board of Trade Bygningen staar, faldte Deaubien som ung Dreng engang en Sortbjørn. Dette var det sidste Vildbyr, som blev skudt i Chicago. Deaubien er endnu rask og vrig; han er Medlem af Chicago Politistyrke og har Tjeneste ved Harrison St. Stationen. Han var første Gang Medlem af Politiet i 1862 og har været det hele Tiden siden 1882.

De tusinde Ting.

Man er for Tiden i Færd med at rejse et Monument i Washington for afdøde General Brereton, den første U. S. Postmester i Cuba. Han døde paa sin Post af den gule Fieber. Det er Postmestrene her i Landet, der vil sætte ham dette Minde.

Kaptajn Richard Wainwright, som kommanderede „Gloucesters“ under Slaget ved Santiago, blev forleden en pragtig og kostbar Sabel overrakt.

Miss Ida Patterson er en af Verdens berømteste Journalister. Hun har i flere Aar haft Anstættelse ved „New York Journal“ og skrevet nogle af dette Blads opsigtsvækkende Artikler. Skønt hendes Artikler læses og kopieres over alt inden for den engelsktalende Verden, saa er det dog vist kun saa, der aner, at disse Artikler er skrevede af en lille, stille og besteden Pige. Hensdes Arbejdsgiver ved imidlertid, hvad hun duer til; han statter hendes Arbejde, saa at hun erhoder en frygtelig Løn.

To Sønesønner af den bekendte kinesiske Statsmand Li Hung Chang ankom i forrige Uge til San Francisco fra Kina sammen med Dr. Walter Lambuth, som før var Missionær i Soo Chow, men nu er Sekretær for Metropolitanens Missionsselskab i Syden. Hans Hjem er i Nashville, og de unge Mand vil studere ved „Vanderbilt University“. De er vel uddannede Kinesere, men har kun studeret engelsk til Mar.

David E. Robinson, den saakaldte „Bjernesporer“, er død i Merriam, Nebr. Han var kendt næsten overalt ude i Black Hills, hvor han i en længere Karrerke har fungeret som Emsbedsmænd i de For. Staters Tjeneste og kæmpet mod Indianerne.

Philippinerne bliver kostbare. Vi betalte \$20,000,000 for dem, og Krigen har kostet enorme Summer. Men det er forholdsvis det mindste. I følge Rapport fra General Otis er vort Tab siden August 1898:

Dræbte	373
Døde af Saar og Ulykkesfald	213
Døde af Sygdomme	805
	1391
Saarede	1919
	3310

Hertil maa lægges 5,000 i Hospitallerne, som enten er midlertidig eller for bestandig gjort tjenstdygtig.